

Beukenhof 346 Ideal toont sterke uiers en revancheert zich van laatste NRM-optreden

Oudgedienden met een missie

Gerekte frames en uiers met goede ophangband voor Delta Morazan

Kian, Paramount en Spencer lieten al vaak een dochterschare zien tijdens een keuring. Toch maakten de oudgedienden in Den Bosch de meeste indruk, waarbij debutanten Morazan en Klimmer positief verrasten, maar Ormsby niet kon overtuigen.

tekst Jaap van der Knaap

Uniforme volwassen groep van Paramount met brede achteruiers en dito kruispartijen

Alex Arkink

Er was kundig selectiewerk verricht voor de fokstiergroep van Heihoeve Delta Spencer. De Lightningzoon staat bekend om zijn vererving van een hoog eitwitpercentage, maar ook van koeien die de laatste breedtematen ontberen. De groep in de Brabanthallen toonde aan dat met het maken van de juiste combinaties ook Spencerdochters voldoende balans in het frame kunnen hebben. Zeker bij de twee vaarzen in de groep was

Soepele uiers voor groep van Beukenhof 346 Ideal

breedte en diepte in de voorhand te zien alsook een passende robuustheid. De uiers in de groep waren mooi beaderd en zaten achter voldoende hoog aangesloten, maar een aantal dieren miste lengte in de vooruiers. Net als op papier bleek dat het beenwerk het belangrijkste aandachtspunt blijft. De stap is voorzichtig, de lengte van de pas te kort. De oorzaak daarvan ligt niet in de droogte van het bot, maar aan de steile stand van het been en de platte klauwen.

In de Brabanthallen waren de oudgedienden de smaakmakers. Veteranen als Kian hadden een missie en werden ingezet om hun populariteit kracht bij te zetten. Menigmaal had de Andrieszoon al via een dochteroptreden laten zien dat hij diepe koeien met ijzersterk beenwerk vererft. Dat werd in Den Bosch onderstreept met een groep imponerende koeien die gemiddeld meer dan 56.000 kg melk hadden geproduceerd. Diepe ribbenpartijen, productieve uiers en vooral de soepele tred maakten indruk.

Eén miljoen voor Paramount

Ook Delta Paramount behoort tot een groep veteranen die met het aan de melk komen van zijn fokstierdochters populair blijft. Die massale inzet werd onderstreept door de melding in de ring dat de Jocko Besnezoon recent zijn miljoenste dosis sperma had geproduceerd. Om deze bijzondere gebeurtenis extra glans te geven, had CRV besloten om zowel een vaarzenegroep als een groep oudere koeien te tonen van Paramount. Het bleek een succesvolle zet. De vaarzen toonden mooie verhoudingen in het skelet en bezaten vooral brede achteruiers met prima ophangband. De individueel sterke vaarzen stapten vlot door de ring en showden een mooie balans van kracht en melkuitstraling. Bij het opstellen van de groep volwassen dieren werd de uniformiteit van deze groep onderstreept. In achteraanzicht pasten de halfzussen erg goed bij elkaar vanwege de brede kruispartijen en dito achteruiers. De volwassen Paramounts waren voldoende

ontwikkeld, passend bespierd en straalden net als de jongere zusters nog steeds veel jeugd uit.

Kampioene als visitekaartje

Op voorhand was er niet een echte publiekstrekker aan te wijzen. Misschien kwam Aurora Ormsby daarvoor nog wel het meest in aanmerking. De Shottlezoon combineert een hoge nvi met 112 exterieur. Die hoge exterieurscore is gebaseerd op genoominformatie en vooral nog zeventien ingeschreven dochters. Ormsby leverde met nazaat Cobi 72 een geweldig visitekaartje af. De telg van de familie De Bruin won 's morgens het vaarzenkampioenschap en was met haar foutloze frame een prachtige kopkoe van de groep. Het was vervolgens een hele uitdaging om halfzussen te vinden die bij het niveau van de kopkoe pasten. Qua kleur en frame was dat gelukt; Ormsby vererft bonte, lange vaarzen met veel melkuitstraling. In uierbeeld was die aansluiting er een stuk minder. De spenen waren goed van vorm en plaatsing, maar de achteruierhoogte was wisselend en de vooruiers waren aan de korte kant. Ook was het moeilijk om een lijn in de vererving van het beenwerk te vinden. De eerste dieren in de groep stapten vlot, maar achter in de groep waren er dieren met een voorzichtige stap en met verende koten.

Functionele koeien toonde Dome's Navarro (v. Mascol). Navarro's vererving liet trekken zien van zijn vader door een jeugdige groep te presenteren die zich soepel door de ring bewoog. De Navarodochters waren niet overdreven groot en toonden variatie in melktype en hardheid in de bovenbouw. Aan het goede beenwerk hoefde niet getwijfeld te worden. De stand was prima en het beenwerk was voorzien van een korte, hoge klauw. De uiers toonden voldoende melkopdruk, maar varieerden wel in lengte van de uierbodem.

Ook Delta Morazan had duidelijk eigenschappen van zijn vader Olympic geërfd. De Morazandochters waren groot, lang

Lowlands Klimmer toonde een groep met veel uniformiteit

en hadden voldoende breedte, maar waren duidelijk fijner in het bot dan Olympidochters. Morazan verraste beslist positief. De sterke ophangbanden waren opvallend, alsook het soepele klierweefsel en de lengte van de vooruiers. Het beenwerk hoefde niet rechter, maar dat stond een ruime stap niet in de weg.

Uniforme Klimmerdochters

De dochtergroepenpresentatie werd onderbroken met het tonen van dieren van andere rassen en hun kruislingproducten. Dat zorgde zeker voor sympathie voor de raszuivere brownswisskoe, alsook voor de solide en melkrijke mrijkruislingen.

Met het aantreden van Lowlands Klimmer kwam de meest uniforme groep in de ring. Klimmer heeft met Taco en Pablo een afwijkende bloedvoering en toonde melktypische koeien met een mooie wigvorm en stuk voor stuk een harde, scherpe bovenlijn. Zijn vererving van een vlakke kruisligging (93) was alleen te zien in de kopkoe. De uiers hadden veel bodemvrijheid en de lengte van de spenen was bij een aantal aan de lange kant. Zelfs in beenwerk was er uniformiteit; mooi van stand, voldoende droog in het spronggewricht en hoge verzenen.

Beukenhof 346 Ideal had nog wat goed te maken. Het debuut van de Talentzoon tijdens de laatste NRM was niet uit de verf gekomen door het lactatiestadium van zijn toen oudmelkte vaarzen. Ideal revancheerde zich, zeker wat uiers betreft. De tweedekalfdochters toonden hoog gedragen, soepele uiers voorzien van sterke ophangbanden. Ook qua frame spraken de Idealdochters tot de verbeelding. Ze waren niet overdreven groot, maar wel voorzien van breedte in het front, mooie overgangen van voor naar middenhand en lange kruispartijen. Vol overtuiging stapte de groep op licht krommend beenwerk door de ring. Ideal poetste zonder twijfel het deukje in zijn imago weg. |

➔ Kijk voor een video op www.veeteelt.nl